

Διόγκωση όλων των παθογενειών

Το κακό δεν είναι ότι η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ αναπαράγει όλες τις παθογένειες του παλιού κακού δικομματισμού. Είναι ότι τις διογκώνει. Δηλαδή, πάντα οι «κουμπάροι» είχαν προτεραιότητα στη στελέχωση του δημόσιου τομέα. Τόσο συγγενολόι, όμως, δεν είχε ποτέ διοριστεί. Πάντα υπήρχε πρόβλημα άλωσης του κράτους από κομματικούς. Ουδέποτε όμως ζητήθηκαν πιστοποιητικά αγωνιστικής νομιμοφροσύνης σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση, όπως έγινε στην Επιτροπή της Βουλής για την τοποθέτηση στελεχών στη νέα ΕΡΤ.

Οι παλιοί πολιτικοί ενίοτε έλεγαν και μια κουβέντα παραπάνω. Η κυδαιότητα της προέδρου της Βουλής (με τα υπονοούμενα περί ομοφυλοφιλίας ή αλκοολισμού των συνομιλητών της) δεν υπήρξε ποτέ στο παρελθόν με εξαίρεση τον κ. Ηλία Κασιδιάρη που ρώτησε βουλευτή της Ν.Δ., «αν είναι πιωμένα». Φυσικά υπήρχαν και στο παρελθόν ανακολουθίες στις δηλώσεις υπουργών. Αυτό το πράγ-

μα, όμως, να ανακοινώνεται φόρος τραπεζικών συναλλαγών στις 2 μ.μ. και στις 4 μ.μ. να βγαίνει ανακοίνωση ότι «κερδίσαμε στη διαπραγμάτευση και ο φόρος δεν θα μπει» δεν έχει ματαγίνει. Πολλάκις οι παλιοί πολιτικοί υπερέβαλλαν στις εκτιμήσεις τους. Το να ξεκινά όμως μια διαπραγμάτευση με τη θέση ότι δεν θέλουμε τις δόσεις και να καταλήγουμε παρακαλώντας για έστω τμηματική καταβολή τους, είναι πρωτόγνωρο. Πάντοτε η πολιτική των κυβερνήσεων είχε υπερβάλλουσα επικοινωνία, αλλά το να ξεμεροβραδιάζεται σχεδόν ολόκληρο το υπουργικό συμβούλιο στα τηλεοπτικά πάνελ δεν το έχουμε ξαναδεί.

Πέντε χρόνια τώρα, οι αμυντικές δαπάνες παρέμεναν παγωμένες, λόγω οικονομικών δυσχερειών. Μία από τις πρώτες αποφάσεις της κυβέρνησης

ήταν να δώσουν 500 εκατ. ευρώ στη Lockheed για αναβάθμιση αεροσκαφών τεσσαρακονταετίας. Οι κακοί μνημονιακοί πολιτικοί μείωσαν το κόστος των παρελάσεων από 3 εκατ. ευρώ σε 300.000 ευρώ ετησίως, κόβοντας τη δαπανηρή επίδειξη τεθωρακισμένων και αεροσκαφών. Η «πρώτη φορά Αριστερά» σε αραστή συνεργασία με την «πολλοστή φορά λαϊκιστική Δεξιά» όχι μόνο επανέφεραν τις στρατιωτικές παρελάσεις, αλλά προσέθεσαν και άλλες δαπάνες με μπάντες και χορευτικά στο εθνικολαϊκό τους πανηγύρι.

Πάντοτε οι πολιτικοί δικαιολογούσαν τις παρόλες τους με το «έχουν παρερμηνευτεί οι δηλώσεις μου». Τόση «παρερμηνεία», όμως, δεν έχει ξαναγίνει. Πάντα οι πολιτικοί έλεγαν ψέματα, αλλά η πυκνότητα ψεύδους –ανά όποια χρο-

νική μονάδα επιλέξουμε– είναι πρωτόφαντη. Πάντοτε αποκαλύπτονταν ασυμβίβαστα στη δραστηριότητα των υπουργών, όπως είχε γίνει με την υπόθεση της μεταγραφής του φοιτητή υιού Τσιτουρίδη (Σεπτέμβριος 2004). Πολλάκις όμως αυτοί οι υπουργοί παραιτούντο διότι «η γυναίκα του Καίσαρα πρέπει να φαίνεται και τίμια». Στην υπόθεση Κατρούγκαλου όμως (όταν δημοσιοποιήθηκαν συμβάσεις του γραφείου του για επαναπροσλήψεις με προμήθεια 12% μετά την υπουργοποίησή του), όχι μόνο δεν παραιτήθηκε ο υπουργός, αλλά το Μαξίμου ζητούσε και τα ρέστα για τη... «σπίλωση της Αριστεράς».

Η «πρώτη φορά αριστεροδεξιά» λειτουργεί παλαιοκομματικά, αλλά με περισσότερο υφάκι, και κυρίως: χωρίς αιδώ και έρμα. Οδηγεί ψευδόμενη τη χώρα στην καταστροφή και κοκκινόμαυρο φίδι έφαγε όποιον το επισημάνει. Αυτός, αν δεν είναι «παπαγαλάκι των δανειστών» ή «τρόικα εσωτερικού», θα είναι σίγουρα «νεοφιλελεύθερος»...